

*"Іван Франко - це
розум і серце
нашого народу. Це
боротьба, мука і
передчуття щастя
України. України і
людськості"
Максим Рильський*

Іван Франко

**народився в селі
Нагуєвичі (нині
Дрогобицького
району Львівської
області)**

**27 серпня 1856 р. в
родині коваля
Якова Франка і
Марії Кульчицької.**

- **"На дні моїх споминів і досі горить той маленький, але міцний вогонь... Це вогонь у кузні мого батька. І мені здається, що запас його я взяв дитиною в свою душу на далеку мандрівку життя", - писав Іван Франко.**

Будинок головної міської школи в Дрогобичі, де вчився Іван Франко у 1864-1867 рр. Тепер тут педагогічний інститут ім. І. Франка.

- **Франки були людьми привітними, гостинними. Вечорами до їхньої хати сходились сусіди, розповідали сільські новини. Мати Франка дуже любила співати. Від неї він записав безліч народних пісень і цілий весільний обряд. Початкову освіту І. Франко здобув у дворічній школі села Ясениці Сільної, звідки була родом його мати. Навчання здійснювалося польською і німецькою мовами. У 1864 році після закінчення початкової школи батьки віддають сина до головної міської школи в Дрогобичі.**

- Свідоцтво про закінчення першого півріччя класу
- Дрогобицької вищої гімназії.
- Франко учень 3 кл. Дрогобицької гімназії у 1870 році.

- **Батько помер у 1865 році, а в 1872 році померла і мати. “Ми дістали мачуху і вітчима замість родителів” – пише Франко в автобіографії. Зі своїм вітчимом Гринем Гавриликом Іван Франко підтримував дружні стосунки протягом всього життя. Залишившись без батьків, Франко був змушений працювати репетитором. На зароблені гроші він утримується матеріально і купує книжки для особистої бібліотеки.**

- На фотографії ми бачимо Франка з його учнями Я. Рошкевичем та І. Погорецьким, з якими він у юнацькі роки заприятелював, відмовившись від плати за репетиторство.

І. Франко з товаришами І. Погорецьким та Я. Рошкевичем.

Фото 1875р.

- У 1875 р. він вступає на філософський факультет Львівського університету, обирається членом “Академического кружка” і редакції журналу “Друг”. За словами Івана Франка, Львівський університет на той час не був “світільником у царстві духа”. Професори часто на лекціях відбували свою повинність, не давали студентам міцних знань. “Прийшовши до Львова, до “Академического кружка”, я опинився раптом серед спорів язикових і національних, котрі для мене досі були майже чужі і незрозумілі, то й, очевидно, не міг у них найти ладу і хитався то на сей, то на той бік” – згадував він

*Іван Франко –
студент
Львівського
університету*

- Про своє університетське навчання Іван Франко писав так: "В тих трьох роках університетського життя я читав досить багато, хоч без вибору, більше белетристики, ніж наукових речей. Лекції на університеті зовсім мене не зайняли й не дали мені нічогосінько – ані методи, ані здобутків. Я слухав класичної філології у покійного Венцлевського й зівав, слухав руської граматики і літератури у доктора Огоновського."

*Приміщення Коломийської ратуші,
де у 1880 році був ув'язнений*

Іван Франко

- **1 березня 1880 р. І.Франко виїхав зі Львова до Коломиї. Тут він зустрівся з Ольгою Рошкевич, а також із Кирилом Геником. По дорозі І.Франко та К.Геник зупинились на відпочинок у містечку Яблунові, де 4 березня 1880 р. І.Франка було затримано поліцією і заарештовано. Так 5 березня 1880 року І. Франко був ув'язненим у Коломийській в'язниці і поміщений у камері № 6.**

- **Великі надії на здійснення політичних і літературних намірів покладав Франко на Київ, куди він прибув наприкінці лютого 1885 р. Зустрічі з О. Кониським і В. Антоновичем не виправдали сподівань на видання газети. Теплий спогад залишили зустрічі з родинами Лисенків, Старицьких і Косачів.**

- **Приїхавши в Київ наступного року, Франко одружується з Ольгою Хорунжинською**

Київ, травень 1886 року

- 1892 року Франко виїжджає до Відня, щоб закінчити докторську дисертацію "Про Варлаама і Йосафа та притчу про однорожця". Спілкування з цікавими людьми, наукова праця деякою мірою компенсували йому побутовий дискомфорт.

У 1897 році Франко від переветми захворів. Подальші роки також були не легкими. Він започаткував літературно-науковий двомісячник "Життя і Слово" (1894–1897) і зумів його поставити на зразок європейських.

- **"Сильна, уперта натура, яка цілою вийшла з житейського бою, – писав про зустріч з І. Франком у 1905 році Михайло Коцюбинський. "В своїй убогій хаті сидів він за столом босий і плів рибацькі сіті, як бідний апостол. Плів сіті й писав поему "Мойсей". Не знаю, чи попалася риба у його сіті, але душу мою він полонив своєю поемою".**

М.Коцюбинський,
І.Франко, В.Гнатюк

Дослідниками підраховано, що найповніший бібліографічний покажчик творів Івана Франка містить понад **6 тисяч назв** – художніх, публіцистичних творів, наукових досліджень, численних перекладів чи не з усіх літератур і мов світу, величезну кількість рецензій, статей, оглядів, відгуків на більшість загальнокультурних тем.

- *Під якими він підписувався — Джеджалик, Брут Хома, Мирон, Живий, Кремінь, Марко, Віршороб Голопупенко та інші (близько 100 псевдонімів і криптонімів).*

- Франко з дружиною Ольгою Федорівною, дочкою Ганною, синами Андрієм, Тарасом, Петром

- **Початок Першої світової війни застав родину Франка в трагічному становищі. Хвора дружина перебувала в лікарні, сини – в армії. У 1915 році, коли було звільнено Львів від московської окупації, Франко перейшов під опіку Українських Січових Стрільців і жив в їхньому захисті. Навесні 1916 він затужив за своїм домом, де і помер 28 травня 1916-го року, поховано його 31 травня на Личаківському кладовищі у Львові.**

У 1933 р. на могилі І.Франка споруджено пам'ятник у вигляді каменяря, який молотом розбиває скалу.

- “Після Тараса Шевченка українська культура не знала діяча, рівного Іванові Франку за титанічними масштабами діяльності. Вічний революціонер, співець трудового народу, один з перших в європейських літературах співців робітничого класу, найвизначніший письменник пошевченківської доби, глибокий мислитель – таким є для нас Іван Франко.”

О.Гончар